

História Rádioklubu OM3KfV Vrútky

Bohuslav Slezák, OM6ABS

Začiatky rádioklubov v Turci, siahajú do roku 1955. Prvá „lastovička“ sa objavila koncom r. 1955 vo Vojenskom učilišti v Martine, a to kolektívna stanica s volacím znakom **OK3KEW**, ktorá sa v roku 1961 sa presťahovala do Domu pionierov pri hlavnej pošte. K vojakom sa čoskoro pridala v r.1956 vrútocká rádiostanica **OK3KfV**, ktorej sídlo bolo v starej škole v centre Vrútok. S odstupom pár mesiacov začala pracovať v roku 1957 stanica **OK3KHE** v budove Roľníckej školy v Martine, čo je dnešný Martimex. Stanica sa po r. 1973 presťahovala do budovy bývalého OV Zväzarmu v centre Martina, kde sídlil aj Hi-Fi klub. Krátko nato vzniká v Mošovciach rádioklub **OK3KID** a nakoniec aj v martinskej teplárni stanica **OK3KHx**, ktorú viedol Pavol Bodický a Dušan Švec. Rádioamatérske krúžky začali neskôr pracovať aj pri ZO Zväzarmu Sklené, Turany a Horná Štubňa.

Mená obetavých priekopníkov rádioamatérskeho hnutia ako Jaroslav Barák, Dušan Švec, František Trefil, Zdeněk Němec, Pavol Bodický, Ervín Sekerka, Viliam Svitek, Ondrej Hodvábný a mnohých ďalších, sú stále spomínané v radoch ich pokračovateľov. Päť kolektívnych staníc a 15 súkromných koncesionárov zaradilo okres Martin do popredia v Československu.

Medzinárodná volacia telegrafná značka a značka lietadiel pre Československo bola **OK**. Domáce číslo bolo 1 pre Čechy, 2 pre Moravu a 3 bolo Slovensko. Dodatočné prvé písmeno K znamenalo, že ide o kolektívnu rádiostanicu, teda rádioklub. Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky v roku 1993 dostalo Slovensko medzinárodnú značku **OM**.

Zrod rádioklubu vo Vrútkach sa udial 18. augusta 1956, keď o 13,45 hod. zapol Ladislav Lacko, rádiový operátor č. 9991, vysielač novej kolektívnej stanice v európskom éteri. Na pásme 3,5 MHz nadväzuje vrútocká rádiostanica OK3KfV historicky prvé spojenie so stanicou OK3KEW Martin. Vysielač ECO 10W však strašne bzučí, preto sa odmlčí na celé tri mesiace, počas ktorých je prerobený a vylepšený. Pravidelná prevádzka začína od 25. 11. 1956, kedy sa podarí spojenie s Moravskou Třebovou. Nasledujú spojenia s Poľskom, Nemeckom, Bulharskom, Maďarskom, Juhosláviou, Rakúskom, Švédskom, Rumunskom, Ruskom, Holandskom a tisíce ďalších spojení s celým svetom. Všetky sú zaznamenané v prevádzkových denníkoch stanice. Tých hrubých kníh je už 18. Odovzdávajú si ich generácie vrútockých rádioamatérov už vyše pol storočia.

Slovenský rozhlas mal iba 30 rokov. Slovenská televízia sa práve narodila. V tejto atmosfére získala skupina nadšencov z Vrútok koncesiu kolektívnej stanice OK3KfV. Partia sa už predtým schádzala asi 2 roky. Zakladajúcimi členmi boli **Ladislav Lacko**, **Jozef Drajičik**, fotograf **Jaroslav Barák**, **OK3TN**, **Ján Maršala**, **Daniel Jonas**, vojaci z povolania **por. František Trefil**, **OK1OH**, **por. Jaroslav Bezděk**, učiteľ základnej školy vo Vrútkach **Bohuslav Griese** a neskôr **Michal Bušik**, **OK3CM** a **Mikuláš Dubovič**, ktorý bol na vrútockú školu služobne preložený z Trstenej. Rádioklub mohol vzniknúť vďaka pochopeniu a podpore riaditeľa Štátnej meštianskej školy vo Vrútkach **Petra Brosku**, ktorý poskytol klubu priestory. Odtiaľto, ale aj z Martinských holí, Sitna alebo kopcov Veľkej Fatry sa niesli signály tejto stanice. Rádioamatéri to vtedy nemali ľahké. Len pred pár rokmi im

komunistický režim odobral koncesie a podozrivý boli už aj tým, že vedeli ako-tak po anglicky. Riešením bolo zakladanie kolektívnych staníc. Tým sa vysielanie sprístupnilo pre nich, aj pre mládež. Od počiatku mal rádioklub materiálne ťažkosti. Rádioamatéri vysielali na krátkych vlnách (KV) v rozsahu frekvencií 1,8 až 30 MHz, ktoré sa všeobecne považovali za rozhlasové pásma. Rozvíjalo sa aj vysielanie na veľmi krátkych vlnách (VKV) v rozsahu frekvencií 30 až 500 MHz, ktoré sa považovali za televízne pásma, a kde sa používajú antény podobné televíznym. Začať vysielat' na KV pásmach mohol rádioklub vďaka zariadeniam, ktoré pochádzali z obdobia II. svetovej vojny od nemeckej armády. Tieto zariadenia sprevádzkoval a ďalšie potrebné prístroje sám zhotovil Jaroslav Barák, ktorý bol už v roku 1946 členom Spolku slovenských krátkovlnných amatérov. Samotné umiestnenie stanice v budove školy sa ukázalo ako veľmi dobré. Zo záujemcov z radov žiakov sa mohli dopĺňať po absolvovaní výcviku telegrafie a prevádzky noví rádióvi operátori a členovia rádioklubu. Žiaľ, malo to ale aj nevýhodu, vzhľadom na veľký pohyb odchodom na iné školy. Svojich prvých československých pretekov krajských rádioklubov sa OK3KfV zúčastnil 13. 4. 1957 s vysielateľom SK10 a prijímačom Lambda. Nezabudnuteľná udalosť sa stala dňa 9. 5. 1957. Stanica OK3KEW Martin zachytila a odovzdala stanici OK3KfV správu o núdzovom signále SOS a odvysielané súradnice britského lietadla RAF, ktoré sa zrútilo do mora. Operátor L. Lacko z OK3KfV Vrútky odovzdal okamžite túto správu stanici OK2KfT Brno, a tá do Prahy na krízový štáb. Takto pomohol aj vrútocký rádioklub pri záchrane posádky. Značka OK3KfV sa spočiatku objavovala len na KV pásmach. Časom ale rádioklub získal ďalšie zariadenia po nemeckej armáde. Vďaka členovi Jaroslavovi Barákovi a kpt. **Zdenovi Němcovi** z rádioklubu OK3KHE sa tieto zariadenia postupne prestavovali a výsledok sa dostavil. Čoskoro mohli začať vysielat' aj na VKV pásmach, a to tak z rádioklubu, ako aj z rôznych prechodných stanovišť.

Prvým vedúcim operátorom od 18. 8. 1956 bol por. **František Trefil, OK1OH**. Po jeho preložení do inej vojenskej posádky túto funkciu od 1. 2. 1958 prevzal vtedy 32-ročný **Jaroslav Barák, OK3TN**, ktorý dobudoval kolektív operátorov. Po ňom prevzal od 1. 2. 1963 funkciu 22-ročný **Jiří Mička, OK2MJ**. Potom od 28. 6. 1964 len 19-ročná **Marta Feldsamová-Kňazčíková, OK3CFM**. Po nej od 18. 12. 1965, **Milan Lako, OK3CGH**, ktorý mal vtedy 23 rokov. Po ňom od 10. 3. 1968, 25-ročný **Alexander Korda, OK3CHZ**. Po jeho odchode do Anglicka prevzal vedenie klubu 1. 5. 1970 ako 23-ročný **Vladimír Vandlík, OK3CHX**, ktorý viedol Rádioklub OK3KfV celých nasledujúcich 29 rokov. Žiaľ, 12. 8. 1999 nás navždy opustil. Za nového vedúceho operátora bol zvolený **Peter Melišík, OM3TK**, a za predsedu **Ing. Vladimír Babka, OM6MV**. Neskôr sa tieto funkcie opäť zlúčili a od 25. 6. 2003 ich zastáva a klub vedie **Alexander Vladár, OM3SV**, po ňom od 1. 2. 2009 opäť **Peter Melišík, OM3TK**, od 17.11.2011 sa stáva predsedom **Alexander Korda, OM6SA** a vedúcim operátorom **Ing. Vladimír Babka OM6MV** a od 16.12.2012 preberá funkciu vedúceho operátora opäť **Alexander Vladár, OM3SV**.

Rádioklub bol od počiatku kováčskou vyhňou, v ktorej mládež naberala vedomosti, zručnosti a športový duch. Všetci sa pýšili, napr. úspechmi horárovho syna **Mira Ivana, OK3CJC**, z ktorého sa stal neskôr inžinier v oblasti rádiokomunikácií, či **Vlada Vandlíka**, ktorý už ako 16-ročný nadviazal vyše tisíc spojení. V klube pôsobili **Jano Stritz, Mišo Kňazčík, Daňo Kalinčák** z Hlbokého dvora, ktorý je dnes profesorom na Žilinskej univerzite, obe dcéry evanjelického farára **Milina a Kveta Dudášové, Dana Tabišová, Ladislav Cengel, Dušan Jurčacko, OK3CIX, Edita Albertová-Rejprichová, Mária Ficová, Anežka Kaličiaková**, ktorú osud zavial až do Austrálie. K starším členom, ktorí v tom čase mali už dvadsať rokov... patrili **Marta Feldsamová** a **Alexander Korda**, ktorého osudom sa stala Veľká Británia. Svetlou postavou, ktorá vedela dávať ľuďom dokopy, bol **Ing. Laco Szmáry** z Košíc, ktorý do klubu dotiahol aj **Jirku Mičku** či **Sama Hodúľa**. V r.1965 Ústredný rádioklub Praha udeľuje Rádioklubu OK3KfV „Diplom 100 OK“. Už v roku 1967 sa im

podarilo z Veľkej lúky na Martinských holiach nadviazať spojenie na VKV s Anglickom. V auguste 1969 je klubu na mesiac pridelená na počesť SNP špeciálna značka **OK5SNP**. V r. 1971 získavajú 2. miesto v pretekoch Košice 160 m.

Rádioamatéri si potvrdzujú spojenia lístkami vo veľkosti pohľadnice, na ktorých je medzinárodná volacia značka rádioamatéra a údaje o spojení. Tieto lístky sa volajú „QSL“ lístky. Podľa medzinárodných telegrafných skratiek QSL znamená „Potvrďte spojenie“. Rádioamatérske organizácie na celom svete vydávajú diplomy za spojenia s ich krajinami alebo inými časťami sveta na základe QSL lístkov, ktoré dostal jednotlivý rádioamatér alebo klub. Vrútocký rádioklub získal počas svojej dlhoročnej činnosti desiatky významných a ťažko dosiahnuteľných domácich a zahraničných diplomov. Rádioamatérske organizácie tiež poriadajú domáce alebo medzinárodné preteky, v ktorých sa rádioamatéri usilujú nadviazať čo najväčší počet rádiových spojení s rádioamatérmi iných štátov, ostrovov alebo kontinentov.

Za športovo najúspešnejšie obdobie rádioklubu možno označiť roky 1977 až 1988 pod vedením **Vladimíra Vandlíka, OK3CHX**. Klub mal v r.1977 len 15 členov. Prevádzkové priestory má vďaka pochopeniu riaditeľky p. Nemcovej v Ľudovej škole umenia, bývalej meštianke Vrútky. Klub stagnuje z dôvodu zastaralej techniky, ktorou bol vysielač **Tesla KUV 020 s budičom** z r. 1958, **TTR1, TX 75W 144 MHz, TX 20 W 433 MHz, transvertor 14/144 MHz, PA 144 GU 29** a prijímač **Tesla Lambda 5** z r.1956, bez možnosti SSB fónickej prevádzky. Všetko sa ale začalo meniť. Pomáhal im aj ústretový prístup predsedu OV Zväzarmu v Martine, Vrútočana **Milana Hofericu**. Člen klubu **Ing. Miroslav Ivan, OK3LZ**, bol tiež členom Slovenskej ústrednej rady rádioamatérov „SÚRR“. Od Zväzarmu získavajú nákladný **Tatra 805** – rádiovoz „Třinec“, na generálnej oprave ktorého členovia rádioklubu odpracovali množstvo brigádnických hodín. Odvtedy je využívaný pri všetkých poľných pretekoch, ktorých sa klub v tom čase zúčastňuje, prevažne z kóty Veľká lúka, resp. Krížava, na Martinských holiach, ale aj z Magury a Hradišťa pri Hornom Jasene.

Financie si rádioklub získaval napr. aj brigádou na oprave podnikového rozhlasu v ČSAD Martin. Vrútocký rádioklub ďalej v roku 1977 zorganizoval VKV seminár, na ktorom sa zúčastnilo 150 rádioamatérov z celého Československa, v spolupráci s **OK3KEW** poriada Okresné preteky v rádiovom orientačnom behu „ROB“, materiálne pomáha rádioamatérskemu krúžku na ZŠ Turany, ktorý viedol **J. Turic**. Založil krúžok rádioamatérov na ZDŠ Priekopa, pre ktorý usporiadali súťaž v ROB v Jedľovinách. Keďže v tomto období rádioklub patril pod ZO Zväzarmu ŽOS Vrútky, podarilo sa z prostriedkov fondu FKSP zakúpiť transceiver **Jizera 160 m**. V roku 1981 má klub 22 členov a 8 žiakov. Od Zväzarmu získal 2 ďalekopisné stroje **Lorenc 15Lo** a **Michal Kňážík** organizuje prednášku „Technika rádiodalekopisu v amatérskej praxi“. **V. Vandlík** uskutočnil školenie o stavbe antén. **Laco Jurčacko** a **Ivan Zajac** vedú v SOU železničnom Vrútky kurzy brancov rádiotechnikov. V autoškole sa do výcviku brancov zapája **D. Jurčacko**. V okresnej rade rádioamatérov pracujú **V. Vandlík** a **M. Kňážík**. Boli zorganizované Okresné preteky ROB, ďalej ukážky vysielania a ROB na letisku v Tomčanoch. Od Slovenského ústredného rádioklubu v Bratislave rádioklub **OK3KfV** získal za dlhoročnú úspešnú činnosť radiostanice **Otava 79** a **FT 221** fy Yaesu Sommerkamp. Usilovne sa pracuje na výrobe konvertora na 145 MHz, konvertora pre prevádzku Radio Tele Type „RTTY“ a na koncových stupňoch k radiostaniciam, vysokonapäťových zdrojoch a smerových anténach pre KV. Zásluhou týchto zariadení sa výrazne oživila činnosť v klube. Jeho členovia sa zúčastňujú na množstve pretekov: na Poľnom dni, keď sa vysiela z poľného stanovišťa, VKV Conteste – Dni rekordov, OK-DX Conteste, Hanáckom pohári, 40/80 m Conteste, ARRL DX Conteste, IARU

Region 1 VHF Contest, SP-DX Conteste, Svetových pretekoch v RTTY a ďalších. (Keď ide o medzinárodné preteky organizované zahraničnou rádioamatérskou organizáciou, tak sa používa anglický názov pretekov, teda „Contest“.) **V. Vandlík, D. Jurčacko a F. Šulek** získali I. miesto a putovný pohár SÚRR v Minizávode vo Vysokých Tatrách. Zúčastnili sa európskych pretekov: CQ WW 160m DX Contest, A1 Conteste – Marconi memorial contest a Scandinavian activity contest. Tiež zorganizovali Okresný prebor v rýchlyotelegrafii.

V roku 1982 mal klub 31 členov, z toho 7 držiteľov koncesie, ktorí majú svoju vlastnú značku, 8 členov krúžku a 16 technikov. Pod vedením **V. Chilu a I. Dobrockého** začal činnosť rádiotechnický krúžok a výcvik pre ROB na ZŠ Vrútky. Na VKV boli vyrobené antény, tzv. „dvojča“. Rádioklub sa zúčastnil pretekov: YL-OM Contestu, II. subregionálne preteky a CQ Východoslovenských pretekov.

Nasledovala úspešná súťaž **Poľný deň 1982**. Sú to najstaršie VKV preteky na území Európy. Rádioklub OK3KfV súťažil z kóty Veľká lúka, 1476 m n. m., na Martinských holiach. So 486 spojeniami s 10 štátmi Európy obsadil spomedzi 200 súťažiacich staníc **2. miesto v Európe, 2. miesto v Československu a 1. miesto na Slovensku**. Členovia tohto vrútockého historicky najúspešnejšieho družstva boli: **V. Vandlík, OK3CHX, Ing. M. Ivan, OK3LZ, I. Dobrocký, OK3CUM, M. Kňazík, OK3YFM, L. Jurčacko, OK3YDF, D. Jurčacko, OK3-16564, Ing. D. Kalinčák, OK3-10037, F. Šulek, OK3WFS, V. Chilo, OK3WBF**. Ďalšie prvé miesto rádioklub získal v pretekoch Boubín. V júli predviedli ukážku rádioamatérskeho vysielania a tiež ROB deťom v Pionierskom tábore Kráľova Lehota. V auguste sa 10 členov zúčastnilo VKV pretekov k 37. výročiu SNP v reprezentačnom družstve stanice OK7AA, ktorý v medzinárodnom poradí skončil na 4 mieste. V septembri počas I. VHF Contestu opäť z Martinských holí na VKV pásme získali tri nové zeme: Francúzsko, Luxembursko a Švajčiarsko. (VHF je anglické znenie slovenského VKV.) Na KV sa rádioklub zúčastnil Scandinavian contestu a WAE contestu. V Marconi memorial conteste Rádioklub OK3KfV získal 9. miesto v ČSSR a **1. miesto na Slovensku a v A1 Conteste 5. miesto v ČSSR a 1. miesto na Slovensku**.

V roku 1983 úspešne vykonali ďalší 4 členovia Rádioklubu OK3KfV skúšky operátora triedy C. V Poľnom dni mládeže 1983 obsadili zo 130 účastníkov 5. miesto v Československu a 2. miesto na Slovensku. **V Poľnom dni 1983** skončili na 8. mieste v Európe, na **7. mieste v Československu a na 1. mieste na Slovensku**. Členovia rádioklubu **D. Jurčacko, V. Chilo a V. Vandlík** absolvovali Celoslovenský seminár o využití mikroprocesorov v rádioamatérskej praxi. Vďaka umiestneniam na VKV pretekoch bol rádioklub OK3KfV vyhodnotený na **II. mieste na Slovensku v súťaži rádioklubov v práci na VKV za rok 1983** a od I. miesta ho delili len 2 body.

V roku 1984 sa klub zúčastnil na 8 vnútroštátnych a 3 medzinárodných pretekoch. Tiež zabezpečoval rádiové spojenie Ohňovej štafety pri oslavách 40. výročiu SNP.

V roku 1985 rádioklub zorganizoval okresné preteky v ROB pri pamätníku Karvaša – Bláhovca. V Pionierskom tábore Kráľova Lehota predviedol ukážku vysielania **F. Šulek**. Okresného preboru v rýchlyotelegrafii sa zúčastnili **M. Krivoš a M. Lako**, ktorý sa stal majstrom okresu v kategórii mužov. **M. Kňazíková** vyhrala fone časť YL-OM pretekoch. Z dotácie FKSP ŽOS bol zakúpený pre poľné vysielanie stan Ideál, 4 spacie vaky a 2 kempingové stoly. Členovia klubu vymenili motor na Tatre 805.

V roku 1986 mal klub až 60 členov, v tom sú aj členovia krúžku moderného viacboja do 15 rokov. V okresných majstrovstvách ROB v kategórii žiakov vyhrávajú **L. Kačica a M. Suchý** a v kategórii dorastencov vyhrávajú členovia rádioklubu OK3KfV **P. Melišík, K. Volna a A. Vladár**. V družstve rozhodcov Okresnej súťaže mladých elektronikov bol aj **Ing. L. Vychodil**. Bol vyrobený nový anténny stožiar s prevodovkou na ovládanie z auta a tri nové VKV antény typu F9FT. Slovenská televízia prináša v relácii Radar reláciu o krúžku moderného viacboja telegrafie pri OK3KfV Vrútky, vedeného p. Komorom. Krúžok MVT

pokračuje v činnosti aj po jeho odchode. Klub sa propaguje výveskou v predajni lístkov ČSAD Vrútky. Ťažisko práce sa presúva na VKV. Ukážku ROB predviedli deťom na akcii Veselé stráně **M. Krivoš** a **R. Paškuliak**. Do klubu prichádza **Jozef Komora** z Prakoviec. V celej krajine nebolo lepšieho trénera rýchlyotelegrafie pre mládež, ako bol on.

V roku 1987 bolo mimoriadne úspešných 8 členov Výcvikového strediska mládeže, ktorý viedol **P. Melišík**. Skúšky úspešne zložilo 7 nových operátorov. Klub zorganizoval Majstrovstvá okresu v športovej telegrafii a 6 členov postúpilo na Krajské majstrovstvá v Prievidzi. Na sústreďení talentovanej mládeže v MVT v Milochove a na Krajských majstrovstvách MVT vo Filákově sa zúčastnili 5 členovia rádioklubu. Na Majstrovstvách okresu v ROB na Trusalovej zabezpečil rádioklub 6 rozhodcov a 8 pretekárov. Súťaž ERA 87 na SPŠ Martin zabezpečovali dvaja členovia rádioklubu ako rozhodcovia. Na Krajských majstrovstvách MVT na Donovaloch zvíťazila žiačka **A. Melišiková**. Na Majstrovstvách Západoslovenského kraja v MVT na Duchonke zvíťazil žiak **M. Kuba** a **A. Melišiková** bola tretia. Na Majstrovstvách Slovenska MVT v Milochove skončila na **2. mieste A. Melišiková** a na **3. mieste M. Kuba**. Dvanásťročná **Aneta Melišiková** bola vyhlásená medzi najlepšimi športovcami Turca za rok 1987. Treba tiež spomenúť manželky vyššie spomínaných členov a to **Vieru a Máriu Jurčackovú, Vieru Vandlíkovú, Teréziu Ivanovú a Dr. Annu Babkovú**. Z členov to ešte boli **Ing. J. Jezný, Ing. A. Brnčál, V. Pozorčiak, D. Šulek, V. Vilík, E. Hruboš, E. Kantáriková, J. Maťko, T. Herle, M. Drmla, P. Kňazík, J. Matula, T. Lučanský, J. Kaliský, Ing. R. Galuščák, J. Štric, P. Gašparovič** a ďalší.

V roku 1988 nastáva nová epocha. Rádioklub OM3KfV sa presťahoval do nových priestorov, ktoré mu boli poskytnuté Kultúrnym a spoločenským strediskom v Kine 1. máj Vrútky. Klub mal 28 členov, pribudla 1 nová operátorka a 8 členov krúžku mládeže, ktorý viedol **Ing. V. Babka**, resp. **V. Vandlík**. Zvíťazili na majstrovstvách okresu v Športovej telegrafii a postúpili na krajské majstrovstvá do Lučenca, kde zvíťazila **A. Melišiková** a **V. Vandlík** skončil štvrtý. Ďalšia členka klubu získala koncesiu. Medzi ďalšími úspechmi z tohto obdobia treba spomenúť 2. miesto na Majstrovstvách kolektívnych staníc v ČSSR. Na ďalších Poľných dňoch sa klub umiestnil na 6., 9., 11. a 13. mieste. Prvé miesta v Poľskom SP-DX-Conteste, Hanáckom pohári, Scandinavian activity conteste. Mladí operátori sa taktiež nedajú zahanbiť, na Poľnom dni mládeže obsadzujú 3., 5. a 6. miesto v Československu. Klub sa zúčastňuje na OK-DX conteste. Dňa 1. 9. 1990 sa do klubu z Anglicka vracia A. Korda, G4FDC. V roku 1992 získalo koncesie ďalších 8 členov rádioklubu. Po vzniku Slovenskej republiky v roku 1993 bola rádioklubu pridelená nová značka **OM3KfV**. V máji 1995 začal Rádioklub OM3KfV tradíciu Medzinárodných rádioamatérskych QRP stretnutí vo Vrútkach. To prvé sa uskutočnilo v priestoroch SOUŽ Vrútky. V rokoch 1992, 1997 a tiež v roku 1998 klub víťazí v pretekoch OM KV CW Poľný deň. Vrútockí rádioamatéri boli po dlhý čas najlepší v Turci. V roku 2000 organizuje rádioklub 2. QRP stretnutie v kine 1. máj Vrútky. V roku 2003 sa konalo 3. QRP stretnutie v Autokempingu na Kolónii Hviezda. A. Vladár a P. Badžgoň viedli kurz telegrafie. Letného tábora rádioamatérov sa zúčastnili 3 členovia a získali koncesie triedy C. Rádioklub sa zúčastnil na 10 pretekoch. V roku 2004 prijali ďalších 2 členov a zúčastnili sa na 8 pretekoch. Pokračoval kurz telegrafie. Dvaja členovia sa zúčastnili na Letnom tábore rádioamatérov. V roku 2005 sa rádioklub zúčastnil na 10 pretekoch. V penzióne Lesník zorganizoval 4. QRP stretnutie. Naši najmladší členovia si na Poľnom dni mládeže vybojovali 1. miesto v kategórii MO 144 MHz. V roku 2006 Rádioklub OM3KfV Vrútky oslávil 50. výročie svojho vzniku. Družstvo rádioklubu sa zúčastnilo na 7 pretekoch. V roku 2007 zorganizovali s finančnou podporou mesta Vrútky 5. medzinárodné QRP stretnutie v penzióne Sv. Mitro v T. Kľačanoch. Športové družstvo rádioklubu sa zúčastnilo na 6 pretekoch. V najnáročnejšej súťaži Poľný deň skončil rádioklub na 10. mieste

a družstvo mládeže na 3. mieste. V súťaži jednotlivcov sa Viktor Chilo umiestnil na 2. mieste na Slovensku v celoročnom hodnotení súťaže na KV v OMAC Conteste.

V roku 2008 bolo najväčším úspechom víťazstvo v Poľnom dni mládeže v kategórii MO 144 MHz. V ďalších súťažiach na pásmach veľmi krátkych vln – VKV sa klubu darilo nasledovne: Celoročné hodnotenie Prevádzkových aktívov v kat. MO 144 MHz – 3. miesto, Memoriál Ondreja Oravca – 6.miesto, II. subregionálne preteky – 15. miesto, III. subregionálne preteky/Poľný deň 2008 – 19. miesto, Majstrovstvá Slovenska v práci na VKV – 22. miesto. Členovia klubu sa zúčastňovali aj na súťažiach v pásmach krátkych vln – KV. V celoročnej súťaži OM Activity Contest získal Viktor Chilo v kat. QRO/SSB –8. miesto. V Slovenskom pohári na KV sa umiestnil Viktor Chilo na 34. mieste a Juraj Oláh na 44. mieste.

Rada klubu navrhla na ocenenie pri príležitosti osláv 100 rokov organizovaného športu vo Vrútkach v roku 2009 piatich členov rádioklubu. ktorí významne prispeli k rozvoju športu vo Vrútkach. Sú nimi prof. Ing. Daniel Kalinčák, PhD., Alexander Korda, Jaroslav Barák, Dušan Jurčacko a Jiří Mička.

Rádioklub OM3KfV Vrútky dnes

Činnosť rádioklubu v súčasnosti riadi Rada klubu v zložení: **Alexander Korda, OM6SA** predseda, **Alexander Vladár, OM3SV**- vedúci operátor, **Dušan Jurčacko, OM6IX** – hospodár rádioklubu a **Bohuslav Slezák, OM6ABS** –tajomník a pokladník rádioklubu. Funkciu revízora a QSL manažéra zastáva **Ing. Dušan Krivoš, OM6KD**.

Náš najstarší člen **Jaroslav Barák, OM6TN**, zakladajúci člen Rádioklubu OK3KfV v roku 1956 ,dodnes patrí k jedným z najaktívnejších operátorov a konštruktérov rádioklubu. Najmladší člen je **Michal Chilo, OM6ACH** a s ním prichádza do klubu aj ďalšia mládež.

Medzi najaktívnejších členov rádioklubu ďalej patria: **Viktor Chilo, OM6CV, Ing. Vladimír Babka, OM6MV, Juraj Oláh, OM6JO, Ing. Ľubomír Vychodil, OK1VLG, prof. Ing. Daniel Kalinčák, PhD., OM3-0224, Ladislav Jurčacko, OM3YDF, Ján Batel, OM6AKO, Ing.Daniel Jančiak, OM6DJ**

Všetky naše aktivity a úspechy by neboli možné bez podpory ďalšej skupiny nadšencov, ktorí s našou činnosťou sympatizujú a keď môžu, tak aj pomôžu. Patria medzi nich: **Pavol Hudec, OM3-0225, Peter Badžgoň, OM6PB, Lukáš Badžgoň, OM6ABL, JUDr. Marián Mikl, OM6AJM, Jiří Mička,ex OK2MJ, Štefan Pokouba, UR5DDQ, Peter Pavelka, OM6APP, Christo Christozov, OM6AAQ, Michal Kňazík ex OM3YFM, Peter Gašparovič, OM6AVP, Ondrej Veterník, OM3-0228, Martin Jurčacko, OM3-0226, Milan Lako, OM6AC, Peter Melišík, OM3TK, Jozef Balát, OM6ABA, Robert Mazán, OM6ABO, Adrián Stloukal, OM6AS, Martin Magurský, OM6AT** a ďalší.